

מ"ת 10384/11/19 - מדינת ישראל נגד עאמר סנוקרט, מוחמד סנוקרט, סעד סנוקרט

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 10384-11-19 מדינת ישראל נ' סנוקרט (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 344527/2019

בפני כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת: מדינת ישראל
נגד המשיבים:
1. עאמר סנוקרט
2. מוחמד סנוקרט
3. סעד סנוקרט

החלטה בעניינו של משיב 2

לפניי בקשה לעיון חוזר, אשר בגדרה עתר המשיב להורות על ביטול התנאי האוסר עליו לעסוק בהשמת מפעילי עגורן בצריח או בכל עבודה נוספת בגובה והרחקה מאתרי בניה (להלן: "תנאי איסור העיסוק").

תנאי זה הושת בהסכמת הצדדים ביום 22.7.2020 לצד הקלה בתנאי השחרור והסרת הפיקוח האנושי על המשיב.

טענת המשיב בבקשה בכתב ובטיעונים בפניי, שנשמעו ביום 3.8.2021, היא כי מצבו הכלכלי הקשה וחלוף הזמן מאז הושת תנאי איסור העיסוק מצדיקים עיון מחדש בתנאים המגבילים. המשיב הודה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות על מעשיו ויש לחזרתו לעבודה חשיבות להמשך שיקומו.

יצוין, כי לבקשה לא צורף אישור מעסיק ולפיכך נערכה הפסקה בדיון על מנת לאפשר למשיב להציג אסמכתא התומכת בבקשתו. לאחר ההפסקה הוצג אישור עליו חתום מנהל פרויקט בחברת "אסטרא גרופ" ולפיו מעוניינת החברה בעבודת המשיב כמנופאי באתר "יפו בשדרה".

ב"כ המבקשת מתנגד לבקשה. נטען, כי מדובר בבקשה שמקומה במסגרת התיק העיקרי נוכח החלטת כב' השופט אבנון מיום 22.12.2020 במועד הכרעת הדין, לפיה הדיונים בתנאים המגבילים יידונו בפניו. התיק העיקרי קבוע לטיעונים לעונש לעוד כחודש ימים (13.9.2021) ואין מקום להורות על ביטול התנאי, שעה שהמותב בתיק העיקרי סבר שאין מקום לעשות כן. לגופו של עניין נטען, כי המשיב הורשע בכתב אישום מתוקן ולא עומדת לו חזקת החפות. באיזון בין שמירת האינטרס הציבורי לבין הפגיעה הכלכלית במשיב יש לתת משקל בכורה לאינטרס הציבורי ולא להתיר חזרתו של המשיב למקום ביצוע העבירות, בהתחשב בכך שהמשיב יכול לאתר מקום עבודה בכל תחום עיסוק אחר ובשים לב לכך שהמשיב כבר הפר פעמים את התנאים המגבילים ואף צרף את התיקים שנפתחו במסגרת ההפרות, הודה והורשע

בהם (ת.פ 35967-02-21; ת.פ 44555-01-20).

דין והכרעה

מאז הוכרע דינו של המשיב מתנהלים הדיונים בעניין תנאי השחרור בפני כב' השופט אבנון, אשר דן בתיק העיקרי. עם זאת, בשים לב לכך שאנו מצויים בתקופת הפגרה, לא מצאתי מניעה לכך שהדיון יתנהל בפניי.

לגופם של דברים, סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי עצור רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצרו "אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

הפסיקה עמדה על כך שלמונח "זמן ניכר" יש לתת פרשנות גמישה, בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה ובמסגרת השיקולים ניתן לשקול את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, אופן עמידתו בתנאים המגבילים ונסיבותיו האישיות (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2006); בש"פ 1243/16 בויארט נ' מדינת ישראל (10.3.2016)).

בעניינינו, המשיב הודה והורשע בעובדות כתב אישום המייחס לו עבירות קשירות קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), מעשה פיזיות ורשלנות (שימוש לא זהיר במכונה בצוותא חדא, לפי סעיפים 338(א)(4) ו-29(א) לחוק העונשין, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 415 סיפה ו-29(א) לחוק העונשין, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 418 סיפה ו-29(א) לחוק העונשין, שידול להתחזות כבעל תעודה, לפי סעיפים 443 ו-30 לחוק העונשין, שידול להתחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיפים 411 ו-30 לחוק העונשין ועבירות נוספות.

בתמצית, נאמר בכתב האישום המתוקן, כי המשיב ואחיו קשרו בינם לבין עצמם וכן עם אחרים, קשר לקבל במרמה תשלומים עבור שירותי אספקת מפעילי עגורני צריח מוסמכים ולהשיא רווחים, באופן שבו חברו יחדיו לשם זיוף תעודות זהות ורישיונות מפעילי עגורן צריח וכן לשידול עובדיהם להתחזות למפעילי עגורני צריח בעלי רישיון, תוך שימוש בתעודות ורישיונות תואמים. במסגרת הקשר פעל המשיב במשך תקופה ארוכה בת כ-10 חודשים לספק מפעילי עגורן צריח שאינם מחזיקים ברישיון לאתרי בניה ברחבי הארץ תוך זיוף רישיונות של עגורנאי צריח מוסמכים.

אמנם חלף זמן רב מאז הושת תנאי איסור העיסוק, אולם חלוף הזמן כשלעצמו אינו שיקול מכריע. סבורני, כי בנסיבותיו של המשיב תנאי איסור העיסוק הוא תנאי מינימלי, אשר נמצא בלב העניין, ואשר נדרש למניעת ביצוע עבירות נוספות על ידי המשיב, שלא יכולה להיות מחלוקת אודות הסכנה הנובעת מהם לשלומם של העובדים באתרי הבניה והציבור בכלל. בפרט, בשים לב לכך שהמשיב הפר בעבר תנאי זה במשך כחודשיים (בין המועדים 29.10.2020 ועד 9.1.2021), עבד בחברת בניה וסיפק לה שירותי עגורנאים, בניגוד להוראה חוקית (ת.פ 25967-02-21).

ההליכים בעניינו של המשיב צפויים להסתיים בתקופה הקרובה, שכן טיעונים לעונש נקבעו ליום 13.9.2021 ויש להניח כי גזר הדין יינתן בסמוך לאחר מכן.

יתרה מכך, המשיב, למעשה, יכול לעבוד בכל עבודה, שכן לא חלה מגבלה על תנועותיו, ולא מצאתי כל הצדקה להתיר לו לעבוד דווקא כמנופאי, בהתחשב בהרשעתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שעה שהוא יכול לפרנס את משפחתו בכל עבודה אחרת.

בשולי הדברים יצוין, כי המעסיק המוצע לא הגיע לדיון בעניינו של המשיב, לא ניתן היה להתרשם ממנו או מטיב העבודה ולא ברור האם הוא מודע לעובדות כתב האישום בהן הודה המשיב.

נוכח כלל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' אלול תשפ"א, 10 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.